

-Ще отида жкажж но ти ми кажи най-напред каквото те питамъ. Каква е тукъ тайната?

-Нищо незнамъ-неохотно отговори Станко като все пакъ тъй се разхождаше изъ стаята-Има нещо нон какво. Ъ....-удължи Станко замислено.

-Какъ така но какво? Нали ти самъ ми каза изъ пътя че има тайна.

-Така но сега отъ тая спена тукъ съвсемъ се забъркахъ-Зоя както виждашъ изкривила работата. Груйо имаше право като и извика че тя лъже. Хмъ, каква жена. Звѣрь....

-Тебъ не те ли плаши всичко това?-попита пакъ Петъръ.

-Не тъй както тебъ види се. Азъ съмъ сигуренъ че утрѣ ще разбира всичко щомъ отида при моя дѣдо Стефанаки. Дѣдката е малоуменъ нали виждашъ и ако Зоя не е тамъ пъкъ и тамъ да бъде щомъ само остана на саме съ него ще разбере.

-Азъ пъкъ мисля че ти отъ нея нищо нѣма да разберешъ. Само че ще се разбъркашъ по съ нѣкой интриги. Тя истината нѣма да ти каже.-

-Че нѣма нѣма. И азъ знамъ, но отъ думитѣ и и отъ дѣдката ще разбере нещичко..

-Ами Груйо?-попита Петъръ.

-Груйо....

-Ти по-хубаво го познавашъ. Какво ще направи той?...

-Май че той е по-страшенъ-замисли се за нищо Станко-Той току така нѣма да се спрѣ. Пъкъ тебъ той неизвесно защо мръзи-натѣрти Станко.

-И азъ забелѣзахъ-Но спомнѣшъ ли какво каза той: че Зоя щѣла да каже на татво нещо, че и той щѣлъ да му го каже но нѣмало да има нужда. Какво това нещо и дѣли ли наистина той знае по-вече?